

- β) η απόλυση βασίστηκε σε ουδέτερη διάταξη του εθνικού δικαίου·
- γ) στην εν λόγω περίπτωση απολύσεως, οι διατάξεις του εθνικού δικαίου δεν προβλέπουν κριτήρια ούτε υποχρέωση συνεκτιμήσεως όλων των δυνητικών θιγόμενων από την απόλυση προσώπων κατά τη λήψη της απόφασεως αλλά ούτε και υποχρέωση αιτιολογήσεως της απολύσεως του συγκεκριμένου προσώπου;
- 2) Πρέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/EK καθώς και το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/EK, σε συνδυασμό με τα άρθρα 30, 47 και 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιτρέπουν εθνικά μέτρα κατ' άρθρο 157, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και κατ' άρθρο 21 του *Zakon za zashtita ot diskriminatsia* [νόμος για την προστασία από διακρίσεις], ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 106, παράγραφος 1, σημείο 2, του *Zakon za darzhavnia sluzhitel* [νόμος περί δημοσίων υπαλλήλων], εφόσον οι τελευταίες ως άνω διατάξεις, στην περίπτωση απολύσεως δημοσίου υπαλλήλου η οποία αναφέρθηκε στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα (λόγω λύσεως της σχέσεως εργασίας κατόπιν μειώσεως του αριθμού των όμοιων υπηρεσιακών θέσεων στις οποίες υπηρετούν τόσο άνδρες όσο και γυναίκες), δεν καθορίζουν ρητώς ούτε υποχρέωση διεξαγωγής διαδικασίας επιλογής ούτε κριτήρια ως μέρος των κανόνων που διέπουν τις απολύσεις, τα οποία αμφοτέρωτα αναγνωρίζονται στη διοικητική και δικαστική πρακτική μόνον εφόσον η αρμόδια για την απόλυση υπηρεσία έχει εγκρίνει, κατά τη διακριτική της ευχέρεια, τέτοια διαδικασία και κριτήρια, ενώ αντιθέτως, σε παρόμοια περίπτωση απολύσεως εργαζομένου στη δημόσια διοίκηση με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, υφίσταται υποχρέωση διεξαγωγής διαδικασίας επιλογής και έχουν θεσπιστεί κριτήρια για τη διαδικασία αυτή ως μέρος των κανόνων που διέπουν τις απολύσεις σε αυτήν την υπηρεσία;
- 3) Πρέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/EK καθώς και το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/EK, σε συνδυασμό με τα άρθρα 30, 47 και 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθούν υπό την έννοια η απόλυση δημοσίου υπαλλήλου είναι αδικαιολόγητη και δεν συνάδει με τις ως άνω διατάξεις ακόμη και μόνο για τον λόγο ότι η διοικητική υπηρεσία δεν διεξήγαγε διαδικασία επιλογής ούτε εμφάνισε αντικειμενικά κριτήρια και/ή δεν εξέδωσε τους λόγους στους οποίους βάσισε την απόφασή της να απολύσει το συγκεκριμένο πρόσωπο, εφόσον το πρόσωπο αυτό υπηρετούσε σε υπηρεσιακή θέση παρόμοια με άλλων προσώπων, ανδρών και γυναικών, και η απόλυση βασίστηκε σε ουδέτερη διάταξη;
- 4) Πρέπει τα άρθρα 18 και 25 της οδηγίας 2006/54/EK, σε συνδυασμό με το άρθρο 30 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τηρείται η αρχή της αναλογικότητας και ότι δεν αντίκεινται σε διατάξεις του εθνικού δικαίου οι οποίες προβλέπουν αποζημίωση σε περίπτωση παράνομης απολύσεως, εφαρμόζονται επίσης σε περιπτώσεις παραβιάσεως της αρχής του δικαίου της Ένωσης περί ίσης μεταχειρίσεως σε θέματα εργασίας και απασχολήσεως, καθορίζουν ανώτατη διάρκεια έξι μηνών για την καταβολή της αποζημιώσεως και προσδιορίζουν επίσης το ύψος της, το οποίο αντιστοιχεί στον βασικό μισθό για την υπηρεσιακή θέση στην οποία υπηρετούσε ο απολυμένος, ωστόσο μόνον όταν και στον βαθμό που αυτός είναι άνεργος ή λαμβάνει χαμηλότερη αμοιβή, υπό την προϋπόθεση ότι, βάσει της εθνικής νομοθεσίας του οικείου κράτους μέλους, η αξίωσή του για επανατοποθέτηση στην ίδια υπηρεσιακή θέση υφίσταται αυτοτελώς και δεν αποτελεί μέρος της αξιώσεώς του για αποζημίωση;

⁽¹⁾ EE L 204, σ. 23.

⁽²⁾ EE L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Korkein hallinto-oikeus* (Φινλανδία) στις
20 Ιανουαρίου 2016 — Α Ου

(Υπόθεση C-33/16)

(2016/C 111/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: A Oy

Έτερος διάδικος: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 148, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι η φόρτωση και η εκφόρτωση πλοίου αποτελούν υπηρεσίες κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως οι οποίες προορίζονται για τις άμεσες ανάγκες του φορτίου ενός πλοίου, κατά την έννοια του άρθρου 148, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής;
- 2) Λαμβανομένης υπόψη της σκέψεως 24 της αποφάσεως του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-181/04 έως C-183/04, ΕΛΜΕΚΑ, κατά την οποία η προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη απαλλαγή δεν περιλαμβάνει υπηρεσίες που παρέχονται σε προγενέστερο στάδιο εμπορίας, έχει το άρθρο 148, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/EK την έννοια ότι αυτό ισχύει και σε σχέση με την υπό κρίση παροχή υπηρεσιών, όπου η υπηρεσία που παρέχεται στο πρώτο στάδιο από έναν υπεργολάβο της Α Oy περιλαμβάνει μία υπηρεσία η οποία εκ της φύσεώς της αφορά άμεσα το φορτίο και την οποία χρεώνει περαιτέρω η Α Oy στην εταιρία μεταφοράς ή τον μεταφορέα;
- 3) Λαμβανομένης υπόψη της σκέψεως 24 της προπαρατεθείσας αποφάσεως του Δικαστηρίου, κατά την οποία η απαλλαγή που προβλέπει η διάταξη του άρθρου 148, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/EK εφαρμόζεται μόνον επί υπηρεσιών που παρέχονται απευθείας στον εφοπλιστή, έχει το άρθρο 148, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/EK την έννοια ότι η προβλεπόμενη από αυτό απαλλαγή δεν εφαρμόζεται επί υπηρεσιών που παρέχονται στον έχοντα δικαίωμα διαθέσεως του φορτίου, όπως για παράδειγμα στον εισαγωγέα ή τον εξαγωγέα των αγαθών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λετονία) στις 27 Ιανουαρίου 2016 — SIA «LS Customs Services» κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-46/16)

(2016/C 111/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Valsts ieņēmumu dienests

Ανααιρεσίβλητη: SIA «LS Customs Services»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο εν λόγω άρθρο μέθοδος έχει εφαρμογή ακόμη και όταν η εισαγωγή των εμπορευμάτων και η θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας οφείλονται στην απομάκρυνσή τους από την τελωνειακή επιτήρηση κατά τη διαδικασία διαμετακομίσεως, ενώ επρόκειτο για εμπορεύματα υποκείμενα σε εισαγωγικούς δασμούς τα οποία δεν επωλήθησαν προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας αλλά προς εξαγωγή εκτός της Κοινότητας;
- 2) Έχει ο όρος «διαδοχικά», που διαλαμβάνεται στο άρθρο 30, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αρχή της αιτιολογήσεως των διοικητικών πράξεων, την έννοια ότι η τελωνειακή αρχή, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι έχει εφαρμογή η μέθοδος του άρθρου 31, υπέχει υποχρέωση να εκθέσει σε κάθε διοικητική πράξη τον λόγο για τον οποίο υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι μέθοδοι καθορισμού της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 29 ή 30;